

MARTINSEN
&
MATEIKAITE

Joakim Martinsen – piano
Daina Mateikaite – violin

Nästa konsert, 17 november, får vi höra två trumpetare: *Elias Svanberg* och *Ture Herrgårdh*, lärare och elev. I crusellserien blir det "Flöjt hela Dan" 7 november. Och 24 november bjuder Linköping symfoniorkester på "Happy Days".

www.linkopingkammarmusik.se

Katedralskolans aula
6 oktober 2019 kl. 16.30

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping,
Statens kulturråd, Sensus studieförbund
och Scandic i Linköping.

Program

Arvo Pärt
f. 1935

Fratres

Arvo Pärt

Spiegel im Spiegel

Francis Poulenc
1899–1963

Violinsonat
Allegro con fuoco
Intermezzo
Presto tragico

César Franck
1822–1890

Violinsonat A-dur
Allegretto ben moderato
Allegro
Recitativo – Fantasia: Ben moderato
Allegretto poco mosso

Arvo Pärt är en av nittonhundratalets andra halvans mest spelade kompositörer. Verken *Fratres* och *Spiegel im Spiegel* kan båda kategoriseras i den minimalistiska genren och är, trots sina stora olikheter, två verk som ofta associeras med varandra. *Fratres* är tydlig formmässigt och mycket dramatisk medan *Spiegel im Spiegel* är en tidlös bubbla – en meditation över pianots brutna treklanger och fiolens stigande och sjunkande melodi.

Francis Poulencs violinsonat tillhör (kanske delvis på grund av sina tekniska svårigheter i båda stämmorna) inte standard-repertoaren, men är en av de mest inspirerade och fullspäckade sonater man kan hitta. Den är skriven under den nazityska ockupationen av Frankrike och tillägnad den spanska poeten Federico García Lorca som arkebuserades under spanska inbördeskriget. Mot det hårda maskinella ställs hela tiden det vackra mänskliga, och man kan höra tydliga franska och spanska influenser i de många vackra melodier som är insprängda i denna mycket intensiva sonat. Sonaten börjar och slutar på samma sätt, med ett gevärsskott – arkebuseringen av Federico García Lorca.

César Francks violinsonat är ett av de mest spelade verken i hela kammarmusiksrepertoaren. Sonaten skrevs som en bröllopsgåva till violinisten Eugène Ysaÿe 1886 och uruppfördes för bröllopsgästerna samma dag som Ysaÿe och hans pianist fick se noterna. Den framförs även ofta på cello, och Franck sägs ha påbörjat skrivandet med en cellosonat i åtanke för att sedan ändra sig efter att ha fått beställningen av Ysaÿe.

Daina Mateikaite